

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et institut for almen medicin.

Fremsat den 16. november 1971 af *Nathalie Lind, Holger Hansen,
Merete Bjørn Hanssen, Poul Hartling og Kofoed.*

Folketinget opfordrer regeringen til at tage initiativ til oprettelsen af et institut for almen medicin med tilhørende lærestol ved et af de lægevidenskabelige fakulteter.

Bemærkninger til forslaget.

Baggrunden for ønsket om oprettelsen af en lærestol og et institut i almen medicin er bl. a. den stagnation i tilgangen til almen praksis, som har vist sig i de senere år. (Almen medicin er det medicinske „speciale“, der beskæftiger sig med de sygdomsområder, som den praktiserende læge specielt kommer i berøring med).

De sidste 10 år har nettotilgangen til almen praksis været på i alt 14 praktiserende læger, hvorimod antallet af hospitalslæger er steget meget væsentligt.

Denne stagnerende tilgang samt aldersfordelingen blandt de praktiserende læger, hvor 52 pct. i 1968 var over 50 år, indebærer fare for, at den primære sundhedstjeneste i løbet af en kortere årrække kommer ud for et totalt sammenbrud, medmindre der træffes foranstaltninger til at vende udviklingen.

Som et af midlerne hertil foreslår forslagsstillerne oprettet et institut for almen medicin. Den praktiserende læge behandler i dag ca. 80 pct. af samtlige sygdomstilfælde. Alligevel er såvel den medicinske uddannelse som efteruddannelsen centreret omkring hospitalsafdelinger, hospitalslæger og hospitalpatienter. De færdiguddannede læger har derfor kun ringe indsigt i de vilkår, den praktiserende

læge arbejder under, og har ikke under deres studium fået en positiv motivering til at gå ud i almen praksis.

Det har hidtil været og vil forhåbentligt også i fremtiden være den altovervejende opfattelse, at den praktiserende læge udgør et vigtigt og centralt led i vort samlede sundhedsvæsen. Bevarelse og styrkelse af familielægesystemet udgør et alternativ til en fuldstændig institutionalisering af den primære sundhedstjeneste i form af hospitalsambulatorier o. lign., hvilket vil blive en langt mere bekestelig løsning.

En sikring af familielægesystemet vil også være en logisk følge og i samklang med de igangværende reformer inden for den sociale lovgivning, hvor man vil samle indsatsen om lokale centre i kommunerne.

Bevarelse og udbygning af familielægesystemet vil endvidere kunne danne en modvægt mod de centraliseringsbestrebelse, som finder sted over en bred front og ofte af den enkelte borger fornemmes som en forringelse af det offentliges serviceydelser. Oprettelse af en lærestol i almen medicin med tilhørende institut vil også give forskningsmuligheder for de talrige socialmedicinske problemer, som i dag trænger sig på.